

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובע: גיא הלוי

נגד

הנתבעים:

- 1. פט ביי ישראל בע"מ – בהליך חדל"פ**
- 2. ארז גור – ניתן פסק דין**

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה בגין הפרה נטענת של הסכם זכיינות.

כתב התביעה

1. התובע הגיש ביום 8.7.18 כתב תביעה בו טען להפרות שונות של הסכם הזכיינות עם הנתבעת וביקש לחייב הנתבעת ובעליה, הנתבע 2, בתשלום פיצוי והשבה בסך של 238,938 ₪.

כתב ההגנה

2. הנתבעים הגישו כתב הגנה, לאחר שביקשו וקיבלו ארכה, ביום 20.12.18.

הדיון הראשון

3. הדיון הראשון התקיים לפני כבוד סגנית הנשיא, כתוארה דאז, השופטת סיגל רסלר זכאי, ביום 22.5.19. ביהמ"ש קבע לוח זמנים למיצוי הליכים מקדמיים, הגשת ראיות וקבע מועד לשיבה נוספת.

מחיקת התביעה נגד נתבע 2

4. ביום 3.6.19, לבקשת התובע, ביהמ"ש מחק התביעה נגד נתבע 2.

הגשת ראיות

5. התובע הגיש ראיותיו, לאחר שביקש וקיבל שתי ארכות, ביום 3.11.19. הנתבעים הגישו ראיותיהם ביום 20.1.20.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

הדיון השני

6. הדיון השני התקיים ביום 3.6.20, לאחר שמועד הדיון המקורי נדחה עקב תקופת החרום. ביהמ"ש קבע התובענה לדיון במסגרת פישור ולשמיעת ראיות, ככל שהפישור לא יצלח.

הדיון השלישי

7. הדיון השלישי התקיים ביום 10.9.20 במסגרת פישור לפני כבוד השופט אילן רונן. נקבע מועד נוסף להמשך הדיון בפישור.

הדיון הרביעי

8. הדיון הרביעי התקיים ביום 12.11.20 שוב במסגרת פישור לפני כבוד השופט רונן. הפישור לא צלח.

הדיון החמישי

9. הדיון החמישי התקיים ביום 18.1.21 לפני מותב זה. ביהמ"ש קבע מועד חדש לשמיעת הראיות, סדר חקירות וקצב זמני חקירה.

הדיון השישי

10. הדיון השישי התקיים ביום 9.2.21. נחקרו התובע ובעלי הנתבעת, נתבע 2 (להלן: "ארז").

אישור ביהמ"ש של החדל"פ להמשך ניהול ההליך כאן

11. רק ביום 6.4.21 התקבל תמליל ישיבת שמיעת הראיות וביהמ"ש פרסם הפרוטוקול ונתן צו להגשת סיכומים. התובע הודיע ביום 14.4.21 כי נודע לו שנפתח הליך חדל"פ נגד הנתבעת ולכן ביהמ"ש הורה לו לקבל רשות ביהמ"ש בהליך של החדל"פ להמשך ניהול ההליך כאן. ביום 13.7.21 התובע הגיש את אישור ביהמ"ש של החדל"פ ולכן ביהמ"ש הורה לו להגיש סיכומיו.

הגשת סיכומים

12. התובע הגיש סיכומיו, לאחר שביקש וקיבל ארכה, ביום 23.8.21. הנתבעת הגישה סיכומיה ביום 24.9.21.

דיון והכרעה

13. לפני ביהמ"ש בקשות לחיובים בגין טענות שונות וביהמ"ש ידון בהן אחת לאחת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

טענות התובע

14. התובע טען בכתב התביעה כי הינו זכיון של הנתבעת וכי ארז התנהל מולו באופן שוטף. התובע טען שבחודש מאי בשנת 2015 נחתם הסכם לזכיון בין הצדדים עבור הפעלת הסניף שברחוב שינקין, עבורו הוא שילם לנתבעים סכום בסך של 120,000 ₪.

15. התובע טען כי בחודש יוני בשנת 2020, נחתם הסכם לזכיון בין הצדדים עבור הפעלת הסניף בדזינגוף סנטר, עליו הוא שילם לנתבעים סכום בסך של 90,000 ₪ דמי זכיון. התובע טען כי טרם חתימת הצדדים על הסכמי הזכיונות, ארז הציג לפניו **"תכנית תרחישים"** אופטימית לפוטנציאל המחזור החודשי של התובע בעת כניסתו לרשת הנתבעת. לאחר מכן, הסתבר כי מדובר בהטעיה, בהצגת מצג שווא וכל קשר בין **"תכנית התרחישים"** למציאות הוא מקרי בהחלט. התובע ביקש לחייב הנתבעת לשלם לו בגין סיום ההתקשרות סכומים שונים.

טענות הנתבעת

16. הנתבעת טענה ביחס ל**"תכנית התרחישים"** אליה מתייחס התובע, כי המדובר במצגת גולמית ולא סופית שהוצגה לו על ידי המרכז לקידום זכיונות אשר בשום אופן לא הועברה על ידי הנתבעת. עוד טענה שהתובע עשה את כל צעדיו בהתקשרותו עמה כאשר הוא מיועץ ומיוצג.

17. עוד טענה שמוטב שהתובע יבדוק את עצמו, ואת דרך הניהול שלו את חנויות הזכיון, בדגש על כך שהוא בעצמו כמעט ולא היה נוכח בעסק, שכר עובדים, שילם להם שכר לא ריאלי, איבד את יתרון הבעלים בשטח וסבל מטעויות רבות של עובדיו.

18. הנתבעת טענה שהתובע הוא שהפר את ההסכמים. הוא לא החזיק בחנות מלאי סביר (וזאת ללא כל אחריות מצד הנתבעים), אלא אך ורק במטרה לחסוך במימון המלאי הוריד את רמות המלאי לכדי חצי מהמומלץ.

19. התובע הפר את סעיף 14.3 להסכם, כאשר מטעמיו האישיים – הנוגדים כל מהלך מסחרי, החליט שלא לפתוח את החנות בהזדמנויות רבות, בטענות שונות ומשונות כאילו יש לו התחייבות לעבודה אחרת.

20. התובע לא הקפיד להיות נוכח בהפעלת החנויות מאז שרכש את הסניף השני. זאת, בניגוד להתחייבותו בהסכם הזכיון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

21. להלן דיון בטענות ובסעדים השונים :

תשלום עבור חודש אפריל 17 – 16,000 ₪.

22. התובע טען כי הבחין לא אחת כי הסכומים המועברים אליו על ידי הנתבעת נמוכים באופן משמעותי מהסכומים אותם היה אמור לקבל. עוד טען כי בשלושה מקרים גילה כי הנתבעים העבירו את סך הפדיון שלו "בטעות" לסניף אחר. בשניים מהמקרים, השלימו הנתבעים את ההפרש ואילו במקרה הנוסף והשלישי עליו "עלה", הם לא השיבו לו את ההכנסות המגיעות לו מחודש אפריל 2017 בסך שעולה על 16,000 ₪.

23. ביהמ"ש שאל התובע בחקירתו בעמ' 32 משורה 2 כיצד הוכיח כי מגיע לו הסכום הנתבע ולהלן תשובתו :

"העד, מר הלוי: אין לי לצערי הרב דרך להוכיח, זה, כאילו הבנק חסם לי את הגישה לנתונים ואומר שאני, שהוא לא חייב לי כסף.

כב' הש' הדר: טוב.

העד, מר הלוי: אין לי דרך להוכיח את זה כי אין לי גישה למערכת, אבל,"

24. בעמוד 35 משורה 5 בעיצומו של דיון בסעד אחר, ב"כ התובע הפנה למסמך שלטענתו מוכיח הסכמה בעניין חודש אפריל :

עו"ד רביב: צילום מסך של התכתבות בין התובע לנתבע, כתוב "בוקר טוב, מתי אתה מעביר לי את התשלום עם אישור מ-11 באפריל 2018? שהשיק יהיה מוכן היום בחשמונאים".

כב' הש' הדר: את מדברת על הטענה הראשונה. חזרתם לטענה הראשונה.

עו"ד רביב: ה-16 וה-20 אלף. זה מה שרשום פה."

25. אולם, התובע סתר טענת בא כוחו משורה 13 כלהלן :

"כב' הש' הדר: הבנתי, אז בעצם אני צריך לתקן את התשובה שלך שאין לך דרך להוכיח, אתה בעצם אומר לי שמוכיח את זה סעיף, נספח 18 לכתב,

העד, מר הלוי: זה לא הנספח, זה לא המסמך הנכון,

כב' הש' הדר: למה?

העד, מר הלוי: אין לי דרך להוכיח את זה מספרית לפי המחזור,"

26. לכן, ביהמ"ש דוחה הבקשה לחייב הנתבעת לשלם לתובע הסך של 16,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

תשלום עבור מלאי שנותר בסניף הסנטר – 35,935 ₪.

27. התובע טען שביום 1.4.18 כאשר החזיר את סניף הסנטר, הוא וארז חתמו על הסכמה משותפת כי הנתבעים יחזירו לו הסך של 34,126 ₪ בתוספת מע"מ כדין, עבור שווי המלאי שהוא השאיר בחנות, מהם יופחתו 10% עבור מוצרים אשר במחלוקת, קרי הנתבעים היו צריכים לשלם לו סך של 35,935 ₪ אשר לא שולמו עד ליום הגשת התביעה.

28. התובע הפנה בחקירתו בעמוד 32 לנספח ז' לתצהירו, מכתב בדואר מקוון עם כתב יד של ארז. הוא התבקש להסביר כיצד עולה מהמסמך שיש לחייב הנתבעת כמבוקש בגין המלאי שנותר ולהלן תשובתו:

"העד, מר הלוי: זה לא כל, זה העמוד הראשון של הדו"ח.

כב' הש' הדר: זה זה אדוני?

העד, מר הלוי: כן.

כב' הש' הדר: אוקי, אז תסביר לי איפה כתוב פה 35,935.

העד, מר הלוי: כתוב "מוסכם על הצדדים כי ערך המוצרים לתאריך החזרת החנות הינו כדלהלן 34,126, מהם יש להפחית עלות של 1,500 שקלים, בנוסף ישנם מוצרים שבמחלוקת, (לא ברור) של 950, ייתכן מספר מועט של מוצרי אקססוריו שהמספר הוא מספר (לא ברור)".

כב' הש' הדר: רגע, אז אני פותח מחשבון, בוא נראה, אני חושב שהבנתי את התשובה, אני רק בודק אותה. אז מתחילים מ-34,126, צריך להפחית אני מבין,

העד, מר הלוי: יש בשורה האחרונה,

כב' הש' הדר: רק רגע, רק רגע, צריך להוסיף 950?

העד, מר הלוי: לא לא.

כב' הש' הדר: צריך להפחית.

העד, מר הלוי: בשורה, בשורה,

כב' הש' הדר: רגע, את ה-950 צריך להפחית?

העד, מר הלוי: לא, לכאורה זה להוסיף, אבל הגענו,

כב' הש' הדר: רגע, אז שניה, אז אם אני מוסיף אז זה 35,076. אוקי. תמשיך.

העד, מר הלוי: בעצם יש תשובה מאוד ברורה בשורה האחרונה, זה 34, סוכם, נושא הסגירה, (לא ברור), 34,126 בקיזוז 10 שלפי ההסכם הופכים,

כב' הש' הדר: אה, אוקי. בסדר. רק שניה. אז זה בעצם 34, אז זה אמור להיות סכום יותר נמוך, לא 35,953. אז איך זה,

העד, מר הלוי: לפני מע"מ זה יותר נמוך.

כב' הש' הדר: אה. 35,935 זה 34,126 בניכוי 10 אחוז ובתוספת מע"מ? בוא נראה. יוצא 36,241.

אתה, אתה עשית בדיקה? יש לך חישוב?

העד, מר הלוי: לא.

כב' הש' הדר: טוב, אז נעבור,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

העד, מר הלוי: זה, זה הסכום, אין.

כב' הש' הדר: אז אתה אומר שהסכום המדויק הוא 36,241 אבל אתה תבעת רק 35,935, אז בוא נמשיך."

29. לנתבעת לא היה מענה מניח הדעת לגבי הראיות בדבר הסכמה על החזר בגין המלאי. ארז

ניסה בעמוד 56 משורה 16 להסביר שהאישור ניתן במסגרת "התחשבנות דחופה":

"ה'מסמך של המלאי, מה שמצוין שם במפורש, זה שבעצם הרכש רכשה מגיא בחזרה סחורה על סך שרשום שם, ובכך אנחנו מזכים את הכרטסת שלו. בסדר? יש פעולות שמזכות את הכרטסת ויש פעולות שמחייבות את הכרטסת. הרשת ביצעה כל חודש התחשבנות חודשית עם הזכיון. זו היתה התחשבנות דחופה שמבצעים אותה בחופזה כדי להעביר כספים שמגיעים לזכיון, ובדרך כלל חובות של הזכיון לא כל כך היינו גובים. אבל בשורה התחתונה לאחר שהזכיון עזב יש התחשבנות סופית, שבין היתר בתוך ההתחשבנות,"

וראו בעמוד 60 משורה 1:

"כב' הש' הדר: אולי בהזדמנות נוספת אז תסביר לי, אז איך זה יוצא מזה שאתה מבצע עבורו העברה בנקאית, לכאורה היית צריך להגיד לו 'תמתין, נעשה את ההתחשבנות, אם בשורה האחרונה אנחנו חייבים לך נבצע העברה בנקאית, אם אתה חייב לנו אז אתה צריך לשלם לנו'. העד, מר גור: אתה צודק, אז כמו, תראה, אדוני צודק, קודם כל תודה שאתה אומר את זה. אולי אפשר להוציא פסיקה בנושא הזה. אבל אנחנו פה מדברים לא על החודש האחרון, על חודש אחד לפני האחרון, החודש האחרון והסופי הגיע חודש אחרי.

כב' הש' הדר: רגע, בשלב הזה כשיוצא המסרון הזה, אתם לא יודעים שהוא מסיים? אתם יודעים. כי זה סגירת מלאי.

העד, מר גור: אנחנו יודעים שהוא מסיים אבל אין לנו את מכלול הנתונים, אלה נתונים שצריך להוציא אותם, יש נתונים שמגיעים מחברת כרטיסי אשראי, אנחנו פה היינו מה שנקרא יותר צדיקים מהאפיפיור בקטע הזה, שילמנו לו כסף בזמן שהוא חייב לנו,"

30. ביהמ"ש לא קיבל ההסבר של ארז. ביהמ"ש גם לא מקבל הניסיון של הנתבעת מסעיף 29

בסיכומיה לטעון שהתובע אישר כביכול כי קיבל התשלום, או להעמיד חישוב נגדי של חוב של התובע, שלא הוכח. לכן, ביהמ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובע מלוא הסכום הנתבע בגין המלאי.

אי ניפוק חשבונית מס עבור עמלת סליקה לשנת המס 2017 – 2,720 ₪

31. התובע טען בכתב התביעה שעד ליום הגשת התביעה, הנתבעת לא טרחה לנפק ו/או להמציא

לו חשבונית מס בגין עמלות הסליקה לשנת המס 2017 של סניף שנקין וסניף הסנטר ולשנת 2018 עבור סניף הסנטר בלבד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

32. הנתבעת טענה שאין בהסכם הזיכיון כל התחייבות שלה כלפי הזכייין להוציא חשבונית על עמלות סליקה.

33. בחקירת התובע, בעמוד 35 משורה 18, ביהמ"ש ביקש ממנו הפניה לראיה שתומכת בטענה לעניין חיוב הנתבעת כמבוקש :

"כב' הש' הדר: טוב, אז נכבדיי, אי אפשר ככה, צעד תימני קדימה ואחורה, אז אני לא, לא ממשיך יותר את הדיון בסעיף הראשון. סעיף שלישי, אני חוזר, אז אתה אומר לי שבעצם אתה לא יכול להראות לי את המחזור השנתי שממנו אתה מתחיל את החישוב של 2,720? העד, מר הלוי: נכון. אבל בשנים קודמות שבהן כן קיבלנו עמלת סליקה בחזרה אז, כב' הש' הדר: אז סוג של השערה? זה סוג של הערכה? העד, מר הלוי: זה סוג של חישוב לא מדויק, נכון, כב' הש' הדר: טוב. העד, מר הלוי: (לא ברור) לפי שאנחנו יודעים (מדברים יחד). כב' הש' הדר: הלאה. אתה אומר, 'זה השערה'."

34. מכיוון שטענת התובע מתבססת על השערה, ביהמ"ש דוחה גם הבקשה לחיוב בגין עמלת סליקה.

החזר בגין הכספים "שלקחו" הנתבעים בגין הוצאות פרסום – 10,762 ₪

35. התובע טען כי ביום 6.4.16 הנתבעים שלחו אליו חשבונית מס בסך של 21,762 ₪ אשר ניכו על דעת עצמם ובאופן חד צדדי מהכספים להם היה זכאי בגין מכירותיו וזאת בניגוד מוחלט לתנאי ההסכם ביניהם. התובע פנה לארז בעניין, וזה החזיר לו סכום בסך של 11,000 ₪ לערך. התובע טען שאין לו אסמכתא על הסכום המדויק. לפיכך, ביקש לחייב הנתבעים להחזיר לו סכום נוסף של 10,762 ₪.

36. בחקירת התובע בעמוד 35 משורה 32, הוא ענה לשאלת ביהמ"ש כיצד הוכיח את זכאותו לחיוב הנתבעת בסכום הנטען בגין החזר הוצאות פרסום :

"העד, מר הלוי: לא, הסיפור, שבאמת כמו שאתה אומר, הכסף היה אמור ללכת לפרסום, הכסף, נהיה, כסף שאני שילמתי לרשת, ובמקום זה הוא לקח את זה מהכסף של, מהחשבון בנק שלי, לצורך העניין, אצלו, וחייב אותי על ה-21 אלף ומשהו שקלים, כב' הש' הדר: עצור, עצור. את החיוב של ה-21 אלף שקל, איפה אתה מראה לי בראיות? העד, מר הלוי: זה לדעתי יש, עו"ד ברט: יש לי גם בראיות את, את (לא ברור),

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

כב' הש' הדר: נכבדיי, אי אפשר ככה, באמת, עם כל הכבוד, זה לא סיכומים עכשיו, זה מה שהעד עונה. כן, ביום, אז איפה יש לך את ה-21 אלף שקל להראות לי? עו"ד רביב: כבודו יכול להפנות אותנו לסעיף שהוא מתייחס אליו? כב' הש' הדר: זה כתב התביעה שלכם, "הסעדים המבוקשים", עו"ד רביב: אוקי, ביקשתי את מספר הסעיף כדי שאני אוכל לנסות את השאלה הזאת יותר מהר.

כב' הש' הדר: אני אחפש, אבל לדעתי אתם צריכים לדעת מה כתבתם בכתב התביעה. העד, מר הלוי: לא רואים סכום כזה, בשביל זה אנחנו שואלים. כב' הש' הדר: בוא נבדוק, אולי יש לי טעות בחישוב שלי, בוא נראה. אני מתנצל אם טעיתי. לא. זה סעיף 44, סעיף קטן ד', שאלתי איך הגעת לסכום של 10,762, העד התחיל לענות שלקחו לו שלא כדין 21,000 שקל, ואז אמרתי לו 'תראה לי את הראיה שלקחו לך 21 אלף שקל בניגוד להסכם', ואני מחכה לתשובה.

העד, מר הלוי: יש חשבונית כזאת של 21 אלף שקל (מדברים יחד), כב' הש' הדר: אבל אדוני, העד, מר הלוי: כן כן. כב' הש' הדר: אני צריך לראות אותה. העד, מר הלוי: נספח 19 אמור להיות. כב' הש' הדר: נספח 19. כן. יש פה חשבונית שהוציאה, שאתה הוצאת. כן? אתה רואה את החשבונית לפניך?

העד, מר הלוי: לא. כב' הש' הדר: אז, אז תנו לו בבקשה את החשבונית. תנו לו את נספח 19. בסדר? אתה מול החשבונית?

העד, מר הלוי: כן. כב' הש' הדר: יופי. אז זה נכון שאתה הוצאת, נכון? כתוב למעלה "עוסק מורשה". אני טועה? העד, מר הלוי: לא אני הוצאתי אותה, כב' הש' הדר: לא אתה, הם הוציאו? הרשת? העד, מר הלוי: הרשת.

כב' הש' הדר: אה, והשם שלך זה לעניין הייחוס אליך? אוקי. אז הוציאו 21,762, בגין מגנט, חוברת מומלצים, קערה והפצה.

העד, מר הלוי: נכון. כב' הש' הדר: זה 4 נושאים שונים, כולם פרסום? העד, מר הלוי: כן.

כב' הש' הדר: מה, איך מפרסמים באמצעות קערה? העד, מר הלוי: חילקו אותם בבניינים, כב' הש' הדר: אה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

העד, מר הלוי: שסמוכים לחנות.

כב' הש' הדר: אוקי, וזה, אתה אומר, הסכום הזה כלל לא היה צריך לרדת ממך כי בשלב הזה לא הגעת לאיזה סכום?

העד, מר הלוי: לחודשיים, זה, צריכים לתת 60 אלף שקלים מחזור.

כב' הש' הדר: הבנתי. ואיפה אני רואה שאתה לא הגעת ל-60 אלף שקל? איפה זה מופיע?

העד, מר הלוי: זה מופיע פה, אבל פשוט לא, לא משהו, אם היינו מקבלים את המסמכים של כל המחזורים מהמערכת,

כב' הש' הדר: אני צריך לכתוב, שוב, אני צריך לכתוב עכשיו פסק דין. אז אני צריך לכתוב, 'הטענה שהוא לא הגיע בחודשיים הראשונים ל-60 אלף שקל מעוגנת', ואז אני צריך להמשיך ולכתוב משהו.

העד, מר הלוי: כן, אבל אני כרגע נמצא במצב כמו שסגרתי חשבון בבנק ולא נותנים לי יותר אישור להגיע למסמכים, וכשביקשנו מסמכים לא קיבלנו. למרות שאנחנו מסרנו.

כב' הש' הדר: אז אני מבין,

העד, מר הלוי: חלק מהראיות נמצאים במערכת של "פט ביי".

כב' הש' הדר: בסדר, בשביל זה יש הליכים מקדמיים. טוב, אז נמשיך הלאה, אז אני מבין שבעצם אין מסמך שמעגן את הטענה שבחודשיים הראשונים לא הגעת ל-60 אלף."

37. גם בעניין זה, התובע לא העמיד הראיות הנדרשות לצורך בסוס טענתו ולכן ביהמ"ש קובע כי התובע לא הוכיח הזכאות לסכום הנטען ודוחה הבקשה לחיוב בגין החזר הוצאות פרסום.

38. למעלה מן הדרוש יאמר, כמפורט קודם לכן, שהתובע לא הגיש בקשות לחיוב הנתבעת בגילוי מסמכים, עובר להגשת הראיות ולכן, אין לו להלין, אלא על עצמו. ראו התייחסות התובע ובא כוחו לעניין מחדלם למצות הליכים מקדמיים בעמוד 64 משורה 13:

"כב' הש' הדר: רגע רגע, לאט לאט, אז למה גברתי לא הגישה בקשה מקדמית לחייב אותו לתת לה?

עו"ד רביב: אנחנו, זה, בדיוק אני רוצה להתמקד על העניין הזה שבאיזשהו שלב אנחנו עברנו מבית משפט לגישור, המגשרת ביקשה ממנו את המסמכים, לא היתה, לא היה מענה מצידו, המגשרת החזירה אותו לבית משפט. כבוד סגנית הנשיאה העבירה אותו לפישור אצל שופט וכך הלאה. אז הפנייה נעשתה, התבקשו להמתין בסבלנות, זה יהיה זה יהיה, זה הלך,

כב' הש' הדר: גברתי, לכאורה, אני לא אכנס לויכוח,

עו"ד רביב: אוקי, זו היתה,

כב' הש' הדר: אבל לכאורה, אסור היה לך, לכאורה, להסכים להגשת ראיות עד שלא ימוצו ההליכים המקדמיים. אבל תשאלי את השאלה הבאה בבקשה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

השבה לאחר ביטול בהתאם לחוק החוזים בגין תקופת הזיכיון בסניף שינקין – 79,560 ₪

39. התובע טען כי הנתבעים גרמו להפרות בוטות במהלך התקופה מיום חתימת ההסכמים ועד ליום הגשת התביעה. ההפרות שבוצעו על ידי הנתבעים העמידו אותו בפני שוקת שבורה, וביום 4.6.17 הוא הודיע לארז על סיום ההתקשרות ביניהם ביחס לסניף שינקין. עוד טען שבפגישה שקיים במשרד של בא כוחו ביום 4.1.18 עם ארז, הוא הודיע לארז כי הוא מבקש להביא לסיום גם את הזיכיון בסניף הממוקם בדזינגוף סנטר.

40. עוד טען שבהתאם לסעיף 13 (א) להסכם, חויב הזכיון לרכוש ולמכור אך ורק את מוצרי החברה. דבר זה לא הסתייע בידו, שכן בפועל, מלאי החברה היה בחוסרים באופן תמידי, חוסרים אשר גרמו לנטישת לקוחות את הסניף, ובכך גרמה הנתבעת לפגיעה ישירה בו.

41. עוד טען, שבהתאם לסעיף 14(2) להסכם, התחייב הזכיון "להחזיק בחנות רמת מלאי סבירה של מוצרים בהתאם להנחיות החברה מעת לעת". התובע שאל כיצד היה עליו לעמוד בדרישות סעיף זה, שעה שהנתבעים לא סיפקו לו סחורה בכמות ראויה.

42. עוד טען שבהתאם לסעיף 13(ג) להסכם, התחייבה הנתבעת כי מחירי המוצרים אותם חייב הזכיון לרכוש ממנה יהיו סבירים וכי אותם המחירים יחולו לגבי כלל הזכיינים שלה. עוד טען שבמהלך ההתקשרות בין הצדדים, הנתבעים עצמם מכרו ללקוחות מוצרים במחירים נמוכים יותר מהמחירים המוצעים על ידי הזכיינים. התובע טען שהתנהלות זו של הנתבעים יצרה הבדלי מחירים בין הסניפים של הרשת עצמה (בבעלות הנתבעים), ובכך גרמו הנתבעים לפגיעה קשה בו.

43. עוד טען, כי לנתבעים היה נוהג מטריד במיוחד, הם היו פונים ללקוחותיו באמצעות סניף אחר, סניף החשמונאים בת"א. זאת, בניסיון להעביר את לקוחותיו לסניף הנמצא בבעלותם. התנהלות קלוקלת זו המשיכה כאשר ארז פנה למר לירן היימן, עובד של התובע מאחורי גבו וזאת במטרה לגייס את מר היימן לעבוד אצל הנתבעת.

44. לטענת הנתבעת, התובע בחר לסיים את התקשרותו עם הנתבעת לגבי החנות ברח' שינקין על פי ההסכם ובאחת מתחנות היציאה החוזיות, ולא על דרך של ביטול או טענה כלשהי לגבי ההסכם, הזיכיון או הפרתו על ידי הנתבעת. היא טענה שהסיבה שהתובע בחר להחזיר את החנויות היא כמעט אפס נוכחות שלו בשעות הפעילות בחנויות, לאחר שבחר לקדם אינטרסים אישיים אחרים שלו על פני ניהול העסק, לרבות להתקדם מבחינה אקדמית, ולעבוד בעבודות אחרות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

45. עוד טענה, כי על פי כרטסת שנמצאת בידה, אין לה כל חוב כלפי התובע והכרטסת עם הזכיין אופסה. כמו כן טענה, שהתובע שלח הודעת ווטסאפ בה פירט כי קיבל את יתרת התשלומים בגין המלאי שהחזיר לרשת בסיום ההתקשרות.

46. ביחס לחוסרים במוצרים, הנתבעת טענה שגם אם היו חוסרים מפעם לפעם, עובדה היא כי יתר חנויות הרשת המשיכו לשמור על פעילות רווחית גם בהינתן אותם חוסרים, ומכאן כי כלל אין קשר בין אותם חוסרים, שהיו מפעם לפעם, לכישלונם של התובע בניהול החנויות.

47. ביחס לפניות ללקוחות התובע, הנתבעת טענה שמערכת המחשוב של הרשת אינה מאפשרת לעובדיה לפנות ללקוח המשוך באותה נקודת זמן לזכיין כלשהו. עוד טענה שאין ולא יכולה להיות לה כל שליטה על ציבור הלקוחות אשר מעוניין לרכוש בחנויות הרשת לפי נוחיותו, וכי כל תיאוריית הקונספירציה אותה מתאר התובע אינה מבוססת ואינה מהווה כל עילה משפטית.

48. הנתבעת טענה שהתובע לא ביטל את הסכמי הזיכיון, אלא ביקש לסיימם במועדי היציאה החוזיים וקיבל ממנה שיתוף פעולה מלא לצורך כך.

הטענה למצג שווא במו"מ והפרת ההסכם

49. התובע אישר בחקירתו הנגדית בעמוד 21 בשורה 24 כי את תכנית התרחישים קיבל מהמרכז לזכיינות. התובע טען בסיכומיו שהמרכז לזכיינות קיבל הנתונים מהנתבעת.

50. בשורה 25 התובע נשאל "איך אתה ידעת מה בעצם העסק הזה אמור לעשות, דווקא במקום הספציפי הזה, איך ידעת שזה יהיה 90, או שזה יהיה 60? זה משנה לחלוטין את כל נתח הרווחים, איך ידעת?"

ת: אי אפשר לדעת, אף אחד לא יכול לדעת, כי יש לך כזה דבר, זה הובהר בצורה מאוד ברורה, לא צריך להיות חכם כדי להבין את זה."

51. אולם, התובע לא הוכיח כי הנתבעת הבהירה בצורה מאוד ברורה הנתונים הנטענים. לא זו אף זו, התובע שלל האפשרות להעלאת הטענה למצג שווא, עת חתם על ההסכם עם הנתבעת הכולל בסעיף 2 (ג) הצהרה לפיה לא קיבל "הבטחות/או מצגים ו/או הצהרות כלשהן בקשר לסיכויי הצלחתה או כישלונה של החנות". כמו כן, התובע הצהיר עת חתם על ההסכם, כמפורט בסעיף 2, כי ידוע לו ש"הפעלת החנות כרוכה בסיכון רב והצלחתה תלויה בין היתר במאמציו שלו וכי בחודשי הפעילות הראשונים לא צפויות הכנסות".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

52. על התובע היה לשכנע ביהמ"ש כי יש קשר סיבתי בין תכנית התרחישים ובין הכישלון העסקי, להבדיל מגורמים אחרים, כגון כישלון ניהולי. אולם, התובע לא הוכיח זאת, לרבות ע"י היועצים הכלכליים בהם נעזר. להפך, המסמך שהפיקו היועצים הכלכליים מלמד על כישלון ניהולי. לעניין הכישלון הניהולי, ביהמ"ש יידרש בהמשך.

53. תכנית התרחישים עוסקת ב – 12 תרחישים והתובע לא ידע בחקירתו להצביע על התרחיש הנוגע לעניין טענותיו.

54. לנוכח האמור לעיל, ביהמ"ש דוחה הטענה למצג שווא במהלך המו"מ.

הטענה שהנתבעת הפרה הסכם באופן יסודי

55. התובע טען מסעיף 1 לסיכומיו כי הנתבעת הפרה ההסכם באופן יסודי.

56. התובע נשאל בחקירה הנגדית מדוע הייעוץ הכלכלי שמצא לקבל רק בשנת 2017, שנתיים לאחר שהתקשר עם הנתבעת, קבע שהתובע לא הגיע למחזור המצופה ועל כך ענה בעמוד 22 משורה 30 :

"אני לא יכול להחליט שהמחזור שלי יהיה 200 אלף שקל ואז הוא יהיה 200 אלף שקל. אז אם אתה מחפש אשם ואתה חושב שאני יכול להגיע ל200 אלף שקל, כנראה שאני (לא ברור). הסיבה שפניתי לייעוץ העסקי היא שרציתי להעלות את המחזור בחנויות."

57. בעמוד 23 לחקירתו בשורה 4, התובע אישר כי ההמלצה המרכזית של חברת הייעוץ הייתה שעליו לשפר הניהול של העסק.

58. התובע עומת בעמוד 23 עם ממצאי הייעוץ מטעמו שליווה אותו במשך מחצית השנה, כלהלן :
"עשינו לך בדיקת לקוח סמוי, ראינו שאנשי המכירות שלך לא מעודכנים, מציעים מוצרים זולים, לא מנסים לבצע הגדלות מכירה. אין ישיבות צוות בניהול, אין שיחות שיווק טלפוניות, יש רק איזה 1 ביום, יש חוסר בהגדרות תפקידים בתוך העסק בהכשרה ונהלים, אין סטטיסטיקות מעודכנות, העובדים לא פרודוקטיביים, לא מייצרים מכירות, כתוצאה מהיעדר הנוכחות של המנהל, העובדים מרשים לעצמם להתרשל, לא עושים שיחות מכירה, קוראים ספר בזמן העבודה, לא ניגשים ללקוחות, אין בקרת איכות בסניפים, אין סטנדרט בסניפים לתחזוקה ולניקיון, אין שיתוף פעולה עסקי של החנות, ולגיא אין מספיק שליטה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

59. התובע השיב לממצאים אלה משורה 27 :

"אוקי. אני, כמו שאמרתי גם בדיונים קודמים לא טענתי מעולם שאני מנהל עסקי מעולה, בסדר? אין טענה כזאת. הדבר השני זה, אותם יועצים עסקיים שאמרו בתחילת הדרך של הליווי שצריך לשפר את העניינים האלה של השליטה בסטטיסטיקות, שחלק מהם לא היה אפשר להשיג אפילו מהמערכת, ועל זה ישבנו עם המנכ"ל"ת באותה תקופה, לא הגענו להבנות, הם אלה שאמרו בסופו של דבר 'תפרוש, אי אפשר לקדם את העסק בתנאים האלה. אין שיתוף פעולה מהרשת. הרשת לא מאפשרת לפרסם, הרשת לא מאפשרת לך לקדם את העסק שלך, ולכן אנחנו ממליצים לך לסיים את הסיפור'."

ש: איפה זה כתוב בחוות הדעת שלהם? בדקו את העסק שלך, ליוו אותו במשך חודשים, איפה זה כתוב בחוות הדעת של איך משפרים את העסק, כתוב שם?

ת: הם אמרו לי בעל פה. אחרת לא הייתי ניגש לעורכי הדין, בסדר? אני הגעתי למצב שבו יש לי פער של 72 אלף וחצי שקל שהיו אמורים להיות מהסליקה ולא הגיעו אליי לכיס, ועד שלא הבאתי עורכי דין הם לא הגיעו אליי. בסדר? וחלק מזה עד היום לא הגיעו אליי, 16 אלף שקל עד היום לא הגיע.

ש: זה, זה כתוב איפשהו בהמלצות שלהם של היועצים שלך?

ת: לא, זה לא קשור אליהם.

ש: לא קשור?

ת: לא קשור אליהם."

60. לכאורה, די היה בכך שהתובע העמיד חו"ד שמצביעה על כישלון ניהולי שלו כדי לקבוע שכשל בניהול החנויות. אולם, הנתבעת עמדה בסיכומיה על כך שהתובע אישר בחקירתו את הכשלים שייחסו לו יועציו. כך למשל, עיסוקו הנוסף באקדמיה שגרם להגדלת עלות העסקת עובדים. כאן המקום לציין שמקובלת על ביהמ"ש טענת הנתבעת שארבע שעות הרצאה בשבוע אינן מביאות בחשבון זמן רב נוסף שעל מרצה להקדיש לצורך תפעול הקורס כמפורט בסעיף 9 לסיכומי הנתבעת. עוד טענה הנתבעת כי התובע אישר שלא פיטר עובדים לצורך התייעלות.

61. הנתבעת טענה בסיכומיה כי שעה שהתובע אישר כי לא היה לו אפשרות לממן מלוא המלאי הדרוש, הוא שילם מדי חודש כששת אלפים ₪ לחודש ליועצים הכלכליים.

62. לתובע לא היה רקע עסקי, לרבות בתחום פעילות הרשת ולכן העסקת יועצים כלכליים, אינה באה במקום העסקת מי שבקיא בתחום לצורך ניהול שוטף, בשים לב שהתובע אינו ניחן בכישורים טבעיים לניהול.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

63. במסגרת החקירה החוזרת, התובע ניסה לבצע מקצה שיפורים לגבי חו"ד של היועצים

הכלכליים מטעמו כדלקמן:

"עו"ד רביב: גיא, השאלות שלי יתייחסו לשאלותיו של בא כוח הנתבע. תתייחס לשאלה שלו,

הוא שאל אותך על החברה, חברת הייעוץ שלקחת, למה למעשה לקחת את חברת Success

בשלב ההוא? מה, מה היתה המטרה שלך?

העד, מר הלוי: טוב, בעבר לקחתי ייעוץ של מעוף, שניתן לי במסגרת מעוף,

כב' הש' הדר: איך? עוד פעם? איך אתה אומר את זה?

העד, מר הלוי: מעוף.

...

העד, מר הלוי: לקחתי את מעוף, זה באמת היה הרבה יותר זול, המסקנה של אותה יועצת היתה

שהפייסבוק והאינטרנט של הרשת לא ברמה,

עו"ד רביב: סליחה אדוני אני רוצה למקד את העד אם אפשר. אני מדברת על החברה, אנחנו

הגשנו את הדו"ח של חברת Success, אוקי? את החוות דעת שלהם, למה לקחת אותם? חברי

העלה פה טענות שבעצם הדו"ח לא לטובתך.

...

כב' הש' הדר: השאלה גברתי, למה זה לא הופיע בתצהיר? זה הרי עניין מרכזי, צירפתם את,

הייתם צריכים להגיד 'לקחנו אותם כי', אז עכשיו בחקירה חוזרת להכניס משהו שהיה אמור

להופיע בתצהיר, בעיה.

עו"ד רביב: הוא הסביר למה הוא לקח אותם, לדעתי בתשובה שלו לחברי הוא לא הסביר

בדיוק את מה שהוא הסביר לפני כן, אבל אני מקבלת את התנגדותו של חברי."

64. בעמוד 26 משורה 1 התובע ניסה להסביר מדוע הרחיב ההתקשרות עם הנתבעת וחתם על

חוזה לגבי חנות נוספת

"ש: זאת אומרת, כשאתה לקחת את החנות הנוספת בדיזינגוף אתה לא היית רווחי בחנות

הקודמת נכון?

ת: נכון. זאת הסיבה שלקחתי אותה.

ש: זאת אומרת אתה אמרת,

ת: כדי ששם אני אהיה רווחי ואני אוכל להביא קצת פחות כסף,

ש: המטרה בעצם, העמסת על עצמך עוד, עוד הוצאות ועוד אחריות, למעשה אתה, החנות

הראשונה אתה עוד לא ניהלת ועוד לא ידעת מה קורה שם ועוד לא, כמה זמן זה היה מאז הפתיחה?

ת: להעריך, שנתיים אחרי, גם בחצי שנה ובשנה הראשונה לא ידעתי מה קורה. זאת הערכה,

ש: כמה זמן, סליחה, כמה זמן משינקין פתחת את דיזינגוף? כמה זמן עבר?

ת: באוגוסט פתחתי את שינקין ובמרץ לקחתי את,

ש: זאת אומרת עברו 7 חודשים? משהו כזה? בזמן הזה איך התרשמת מהעסק בשינקין?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

ת: העסק בשינקין היה סביב 40 אלף (לא ברור) מחזור, והנחתי שאם תכנית התרחישים שעדיין היה קשה לי לבדוק אותה מציאותית, בשינקין, עובדת נכון, אז מחזור של 90 אלף שקלים יאפשר לי קצת יותר אוויר גם בשינקין."

65. מתשובות התובע עולה שהחלטה על התרחבות הייתה מבוססת על השערה או משאלת לב וללא בדיקה כלכלית על יסוד הניסיון שצבר. גם בסוגיה זו, התובע ניסה לבצע מקצה שיפורים במסגרת החקירה החוזרת כלהלן:

"עו"ד רביב: כן. לגבי החנות השניה, התחלת להסביר, בוא בבקשה תפרט לנו למה לקחת, מה היתה המטרה שלך בפתיחת החנות השניה.

עו"ד אופנר: בסדר, לא, לא קמתי,

כב' הש' הדר: אני, זהו, אני לא מתערב, אם אתה לא קם אני לא מתערב.

עו"ד אופנר: לא קמתי, בסדר.

העד, מר הלוי: משכתי את החנות השניה, כמו שאמרתי, כדי לאפשר לי יותר מרווח אוויר, שיהיה לי תזרים מזומנים יותר גדול כדי שאני אוכל להמשיך את העסק בלי להביא כל הזמן כסף מהבית, לקחתי את החנות הזאת כך, כי לקחת את החנות הזאת אחרי שהייתי בכנס זכיינים שבו נאמר לנו שהולך להיות מהפך ברשת, ועוד מוצרים,"

66. התובע נשאל מדוע כשראה "שזה לא הולך. והשאלה שלי היתה למה חיכית כל כך הרבה?

אתה רואה שזה לא מצליח, יוצאים החוצה.

העד, מר הלוי: אוקי. אז א. התשובה שלי שנתתי מהמוזכר בסעיף 9 בתצהיר, דבר שני, עד שלא לקחתי את חברת הייעוץ הזאת לא הבנתי עד כמה אני רחוק מנקודת האיזון,

כב' הש' הדר: רגע, מתי היה כנס הזכיינים?

העד, מר הלוי: כנס הזכיינים היה בפברואר 2016."

67. התובע נשאל בעמוד 22 מדוע לא העיד מי מגורמי הייעוץ שעל חוות דעתם ביסס הטענות

בתביעתו ועל כך ענה בשורה 16 כלהלן:

"שאלה טובה. לא יודע. לא.

ש: אתה לא יודע? דיברת איתם? ביקשת מהם להגיע להעיד היום?

ת: לא, לא ביקשתי מהם להעיד, הבנתי שאני העד היחיד מהצד שלי, והוא העד היחיד מהצד שלו, בסדר."

68. תשובה זו אינה מתיישבת עם העובדה שהתובע הגיש שני תצהירים שנחתמו ע"י היועצים

הכלכליים יוני מצמן ולירן יצחקי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

69. התובע פנה לייעוץ כלכלי כשנתיים לאחר שהחלה ההתקשרות, ולטענתו אותו ייעוץ גרם לו להבין מצבו. אולם, מתוכן חו"ד עולה שהתובע כשל בניהול. התובע טען שקיבל ייעוץ בעל פה לגבי כשלי הנתבעת. אולם, על אף שהעמיד תצהירים של היועצים, הוא לא העיד אותם. מכאן שחזקה שידע כי אם יעידו, עדותם תפעל לחובתו. לעניין המשמעות של הימנעות מהגשת ראיה חיונית ראה ע"א 4697/05 גבאו אסטבלישמנט נ' דוד דודאי [פורסם בבנו] (27.8.12).

70. ביהמ"ש עמד בפסק הדין בת"א 48848-02-16 סי.טי.אם תשתיות בע"מ ואח' נ' ערן חדד מסעדות בע"מ ואח' (פורסם בבנו) על כך שאין לשעות לטענות לגבי נזק שגרמו הפרות ההסכם ע"י הנתבעת, שהיו ידועות לתובעת במלואן, בחלוף שנה וחצי ממועד חתימת ההסכם, בשעה שהתובעת לא העמידה חוות דעת כבר במועד הגשת התביעה הראשונה ולא הצליחה להוכיח זכאות לפיצויי קיום.

71. לענייננו, הטענה שרק חו"ד שהוגשה במועד מאוחר חשפה את ההפרות אינה מקובלת. מה גם שהתובע לא העיד את עורך חו"ד. לא זו אף זו, לא רק שהתובע, בדומה לתובעת בעניין סי.טי.אם, לא סיים את ההתקשרות עם הנתבעת כדי להקטין נזקיו תוך זמן סביר, הוא הרחיב ההתקשרות ע"י חתימה על הסכם זכיונות נוסף.

72. הטענות להפרות עלו בשיהוי רב ובדיעבד, כאשר בזמן אמת, התובע הרחיב ההתקשרות עם הנתבעת. לעניין זה, התובע לא עמד בדרישת סעיף 8 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) תשל"א-1970 לפיה "ביטול החוזה יהיה בהודעת הנפגע למפר תוך זמן סביר לאחר שנודע לו על ההפרה; אולם במקרה האמור בסעיף 7(ב) ובכל מקרה אחר שהנפגע נתן למפר תחילה ארכה לקיום החוזה – תוך זמן סביר לאחר שחלפה הארכה."

73. התובע לא פרט את מועדי ההפרות הנטענות, לחוסרים במלאי ולמכירה ישירה ע"י הנתבעת במחירים זולים יותר, באופן מדויק ואף לא צרף הודעות על הפרה יסודית, או מתן ארכה לקיום החוזה עובר לשליחת מכתבו מסוף חודש נובמבר 2017 (נספח 7 לכתב התביעה) שנשלח לאחר החזרת הזיכיון בסניף שינקין וכולל הודעה על החזרה עתידית של סניף דיזינגוף. כמו כן, לעניין חומרת הבעייה, התובע לא העיד את גבי צור שהוא ביקש להסתמך על מכתבים שלה בעניין החוסרים, או זכיינים נוספים שהוא ביקש להסתמך על פניותיהם לנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

74. כאמור לעיל, לא רק שהתובע לא הפסיק ההתקשרות עם הנתבעת במהלך זמן סביר לנוכח ההפרות הנטענות, כגון שנה ממועד ההתקשרות, הוא הרחיב ההתקשרות שנה לאחר תחילתה. לעניין זה ראו הטענה של התובע בסעיף 4 לסיכומיו "מחסור בסחורה הייתה נקודה כואבת שהועלתה ע"י התובע לא אחת בפני הנתבעת לאורך הזמן".

75. ארז אישר בעדותו כי היה מחסור, אך טען שהיה "סביר". אולם, גם אם ביהמ"ש מקבל את הטענה שהיה מחסור, ככל שהמחסור הצדיק ביטול ההסכם עקב הפרתו, היה על התובע לפעול בהתאם ולא לטעון בדיעבד להפרה יסודית.

76. גם טענות נוספות של התובע להפרת ההסכם לא הוכחו כדבעי. לעניין זה ראו מחדל התובע להעיד לקוח שלו שהנתבעת, לטענתו, פנתה אליו, או את מר היימן לגבי הפניה הנטענת אליו ע"י הנתבעת.

77. כמו כן, הנתבעת טענה בסיכומיה כי מחישובי המומחים של התובע עלה שבסופו של יום הפער בין הרצוי למצוי מבחינת המחזור עמד על עשרה אחוזים בלבד.

78. לכן, ביהמ"ש מקבל עמדת הנתבעת כי החוזה הסתיים כי התובע ניצל נקודת יציאה מההסכם ולא עקב הטעיה במו"מ, או הפרת ההסכם באופן שהצדיק ביטולו.

79. גם הנתבעת טענה שהתובע הפר ההסכם. אולם, גם היא חדלה בהעמדת תשתית ראייתית לביסוס טענה זו, לרבות העלאת הטענות בזמן אמת, ולכן ביהמ"ש דוחה גם טענות הנתבעת לפיהן התובע הפר ההסכם.

האם ביטול ההסכם עקב ניצול נקודת יציאה מזכה בהשבה בגין חלק יחסי ששולם עבור דמי הזיכיון?

80. על פי ההסכם בין הצדדים, שהתובע צרף, עומדת לרשות הזכיון, על פי סעיף 18, נקודת יציאה כל 12 חודש מתחילת הסכם הזיכיון.

81. התובע טען מסעיף 43 לסיכומיו כי לא עשה שימוש בנקודת היציאה. אולם, ממילא ביהמ"ש דחה הטענה כי היה זכאי לבטל ההסכם עקב הפרתו לפני שהחזיר החנות בשינקין (לדבריו "ביטל" ההסכם) בחודש יוני 2017, או במועד בו הודיע בסוף חודש נובמבר 2017 בסעיף 6(ג) למכתבו על החזרת החנות בדיזינגוף "תוך 120 ימים". כאן המקום לציין שההודעה בסעיף 6(ג) למכתבו תואמת נוסח הוראת סעיף 18 לגבי חובת הזכיון ליתן הודעה מראש על יציאה "120 לפני תום שנים עשר חודשים". לגבי החזרת החנות בשינקין, לא הוצג תיעוד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

החנות בדיזינגוף הוחזרה בהתאם לסעיף 47 לסיכומי התובע בחודש אפריל 2018, דהיינו, יותר ממאה ועשרים יום ממועד מתן ההודעה ביום 28.11.17 וחודשיים לאחר חלוף שנתיים ממועד חתימת ההסכם בחודש פברואר 2016.

82. כאמור לעיל, הנתבעת לא העלתה בזמן אמת טענות להפרת ההסכם עקב החזרת החנות בשינקין או בדיזינגוף, לרבות לעניין אי עמידה בלוחות הזמנים שמכתיב סעיף 18 לעניין שימוש בזכות היציאה. אולם, בניגוד לטענת התובע בסעיף 45 לסיכומיו, אין לראות בכך הסכמה של הנתבעת לטענת התובע כי סיום ההסכם היה על דרך ביטולו עקב הפרת ההסכם על ידה.

83. מכיוון שביהמ"ש דחה הטענה לזכאות התובע לבטל ההסכמים מכוח הפרה וקובע כי סיום ההסכמים היה על דרך שימוש במנגנון הקבוע לסעיף 18 להסכם, יש לבדוק האם ההסכם מתיר, או שותק בעניין טענת התובע לזכאות חלקית של דמי הזיכיון.

84. סעיף 3(א)(2) שולל הזכות להשבה חלקית של דמי הזיכיון, אלא בהתאם לסעיף 11(ב) והתנאים המתלים שפורטו בהסכם שאינם נוגעים למחלוקת כאן וגם לא נטען ע"י התובע שחלים.

85. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה לזכאות להשבה חלקית.

86. למעלה מהדרוש יצוין שגם אם ביהמ"ש היה קובע שקמה זכאות להשבה חלקית, התובע לא ביסס סכום ההשבה כדבעי כמפורט להלן:

87. התובע הסביר בחקירתו בעמוד 38 משורה 28 כי חישב הסכום הנטען ע"י חלוקת הסכום ששילם עבור הזיכיון בסך של 122,000 ₪ באופן יחסי.

"העד, מר הלוי: חלקי 5 שנים בעצם. כמה חודשים מתוך 5 שנים הייתי בפועל זכין.

כב' הש' הדר: את ה-122 חילקת ב-12 כפול 5?

העד, מר הלוי: (לא ברור) 60.

כב' הש' הדר: שניה. 122 אלף לחלק ל-60 זה יוצא 2,000 שקל, אז כמה חודשים לטענתך מגיע לך החזר?

עו"ד רביב: הודענו, הודעת, מהרגע שהודעת,

כב' הש' הדר: לא, אבל, בכל זאת, אנחנו צריכים לשמור על איזשהו בסיס של דיון של שמיעת ראיות.

העד, מר הלוי: 20 חודשים,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

כב' הש' הדר: אז כפול 20? אז על חנות אחת מגיע לך 40 אלף שקל? לא, זה בעצם רק על שינקין, אז איך הגעת ל-79? זה 40 אלף שקל."

השבה לאחר ביטול בהתאם לחוק החוזים בגין תקופת הזיכיון בסניף דיזינגוף סנטר –
₪ 60,840

88. מהנימוקים שהובאו לעניין זכות ההשבה בעניין סניף שינקין, ביהמ"ש דוחה הטענה גם לגבי סניף דיזינגוף שכן נוסח ההסכמים זהה.

89. למעלה מהדרוש, גם בעניין סניף דיזינגוף התובע לא ביסס כדבעי סכום ההשבה הנטען כמפורט להלן:

90. התובע הסביר בעמוד 39 משורה 8 את אופן החישוב לגבי השבה לאחר ביטול החוזה בגין תקופת הזיכיון בסניף דיזינגוף סנטר ביחס לסכום הזיכיון ששולם כלהלן:
"העד, מר הלוי: לא, שם זה ה-90 אלף,
כב' הש' הדר: אה, אוקי, אז רגע, אז נחלק את ה-90 אלף, שניה, 90 אלף חלקי 60?
העד, מר הלוי: כן.
כב' הש' הדר: זה 1,500. וכמה חודשים מגיע לך החזר?
העד, מר הלוי: הייתי שם בפועל שנתיים, לא, 36."

מימון ה"הלוואה" – 13,121 ₪

91. התובע טען בכתב התביעה כי כדי לממן את עלויות דמי הזיכיון, הוא לקח ביום 31.5.15 הלוואה בסך של 150,000 ₪ מבנק מזרחי טפחות.

92. התובע הפנה בחקירתו בעמוד 39 לצורך הוכחת הריבית ששילם בגין ההלוואה לנספח 5 לכתב התביעה. אולם, כאשר התבקש להפנות במסמך לסכום הריבית השיב בעמוד 40 כלהלן:

"כב' הש' הדר: אז בוא תפנה אותי למספר.
העד, מר הלוי: לא זה לא מופיע פה.
כב' הש' הדר: טוב.
העד, מר הלוי: לא מופיע במסמכים."

93. מכיוון שביהמ"ש קבע כי התובע לא הוכיח הטענה להטעיה במו"מ או הפרת ההסכם באופן שהצדיק ביטול ההסכם, אין מקום להחזר הריבית ששווה ממילא לא הוכח.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'

עגמת נפש – 20,000 ₪

94. מכיוון שביהמ"ש קבע כי התובע לא הוכיח הטענה להטעיה במו"מ או הפרת ההסכם באופן שהצדיק ביטול ההסכם, אין מקום לחיוב בעוגמת נפש.

דיון בהוצאות

95. מכיוון שביהמ"ש קיבל התביעה באופן חלקי, התובע זכאי לחיוב בהתאם של הוצאותיו.

96. ביהמ"ש מביא בחשבון הפער המשמעותי בין סכום התביעה ובין הסכום שפסק בסך של 35,935 ₪, כשמינית בלבד מסכום התביעה. התובע עצמו העריך בעמוד 31 לחקירתו כי מגיע לו "סביב 90 אלף שקל."

97. התביעה הוגשה עם תשתית ראיתית דלילה, ללא מיצוי הליכים מקדמיים לצורך ביסוס הנתונים הנטענים, וללא העמדת עדים נדרשים.

98. אשר על כן, ביהמ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובע שכ"ט בא כוחו בסך של 5,000 ₪ בלבד וללא חיוב בגין תשלום אגרה.

סוף דבר

99. ביהמ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובע, בכפוף להליך החדל"פ, הסך של 35,935 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל וכן הסך של 5,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-07-19141 הלוי נ' פט ביי ישראל בע"מ ואח'